

[Litten Hansen.]

den her i folketinget, og jeg finder det derfor overflødigt at komme med flere betragtninger omkring den.

Vi vil stemme imod de konservatives forslag.

Lembourn (DM):

Der har været så megen debat omkring film-instituttet og filmloven, at man næsten kunne få det indtryk, at Jens Jørgen Thorsen og Solvognen var vigtigere end arbejdsløshedsproblemet og valutasisituationen.

Vel, der er opstået enkelte mindre heldige situationer. Jeg tror nu imidlertid mere, det skyldes en ledelsesform og en arbejdsgang i instituttet, som måske ikke er så god, som den burde være, end at loven er forkert. Det er jo muligt, at man i kulturudvalget, når vi drøfter disse ting, kan gøre filmloven bedre, end den er, men det tager tid, fordi det er en indviklet sag.

Det forslag, som her er fremsat, er meget uoverskueligt. Det er overordentlig svært, skønt det er kortfattet, på forhånd at overse, hvad det fører til. I værste fald kan ministeren blive filmkonsulent, og så bliver der ikke tid til at passe kulturministeriet. Det er politikere jo ikke valgt til. Det er ikke meningen med politikere, og hvis det ender på den måde, ja, så er det en umulig opgave, man sætter ministeren på, og det kan blive begyndelsen til et angreb på den kunstneriske frihed. Det er faren ved det. Men det kan man først finde ud af ved at diskutere igennem, hvordan man egentlig har tænkt sig at det skal fungere i praksis. Det mener jeg ikke fremgår tilstrækkelig tydeligt af forslaget. Hvis det er meningen, at ministeren i den grad skal indblandes i de kunstneriske afgørelser, så kan jeg ikke anbefale det.

Jeg vil imidlertid gerne i forbindelse med det næste forslag, vi har til behandling, sige noget mere om disse ting, for der er vitterlig meget, meget store problemer omkring vores kunstlovgivning, vores kulturpolitik. Det er ulykkeligt, at der er skabt et kunsthad i store grupper af befolkningen, og det er nødvendigt, at vi prøver at finde frem til en demokratisering, en folkeligørelse af vores kulturpolitik, således at der virkelig kan opnås det, som vi vil opnå, nemlig et nærmere møde mellem kunst og publikum. Men det er en drøftelse, synes jeg, som nærmere hører hjemme i forbindelse med det næste lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen) (KF):

Det er naturligt for mig at begynde med en tak til venstre, fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti – og ved tidligere lejligheder har jeg haft mulighed for at takke også centrumdemokraterne – for den tilslutning, der er givet til vort lovforslag. Nogle vil allerede på dette tidspunkt gøre det op til, at det betyder, at der er et flertal for denne lovgivning, eller at der i hvert fald ikke vil være et flertal imod. Det skal jeg ikke prøve på at gøre op ved denne lejlighed, men meget tyder i hvert fald på, at et enkelt medlem af den socialdemokratiske gruppe kan afgøre denne sag, og jeg tænker på en ganske bestemt i den socialdemokratiske gruppe i den forbindelse. Jeg vil tro, at der er et flertal for det forslag, jeg har fremsat, og det står vel også klart for kulturministeren, at det bliver uhyre svært for ham i dette ting at få en tilslutning til en ny filmlov af tilstrækkelig omfattende art, hvis han ikke gør noget ved det spørgsmål, vi her diskuterer, og som er principielt afgørende for mange af os i dette høje ting.

Det er rigtigt, sagen er blevet diskuteret ved flere lejligheder i tre samlinger som fremhævet af hr. Chr. Christensen. Det er en sag vi vil have gjort noget ved. Vi kan altså også tilføje, at det går bedre og bedre med tilslutningen for hver gang, vi drøfter den. Det er jo i sig selv glædeligt.

Ministerens svar var meget kort. Der blev henvist til det, der var blevet sagt i fremsættelsestalen til det andet lovforslag. Det skal jeg ikke bebrejde ministeren; til gengæld beder jeg ministeren om at besvare nogle spørgsmål, jeg gerne vil stille til ham nu – disse spørgsmål rettes også til ordførere for de partier, jeg ikke har omtalt, nemlig partier, der går imod dette lovforslag.

For det første vil jeg gerne spørge: mener ministeren, at det forslag, vi har fremsat, er udtryk for nogen form for censur? Jeg gør opmærksom på, at vi har, hver gang vi har behandlet sagen, sagt: man kan fremstille, hvilke film man vil her i landet, når man gør det inden for straffelovens og andre loves grænser, det er klart. Det er rørende at høre hr. Fuglsang tale om farerne, der opstår ved et lovforslag af denne karakter, når man tænker på, hvordan hr. Fuglsang støtter andre stater, der end ikke tillader, at man fremstiller film, der bare i nogen grad er imod den styreform, der